

Arrest

nr. 306 504 van 14 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Y. VUYLSTEKE
Nestor Debeckstraat 6
9660 BRAKEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 november 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat Y. VUYLSTEKE verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (verzoeker) als volgt:

A. Feitenrelaas

U bezit de Pakistaanse nationaliteit en en u bent van Jatt origine. U bent geboren op (...) 1968 in Sialkot, gelegen in Punjab. U bent getrouwd met (...). Vijf van uw zes kinderen zijn in Pakistan geboren: (...), (...), (...), (...) en (...). Uw dochter (...) is in België geboren.

U hebt landbouwgronden in de provincie Sindh die u verpachtte aan N(...). Omdat N(...) al drie jaar de pacht niet had betaald, besloot u om zich in 2016 naar Sindh te begeven om hem hierover aan te spreken. N(...) was het niet met u eens en zei dat de gronden aan hem toebehoorden. Hij besloot u te ontvoeren. U

kwam vrij door betaling van losgeld en uw schoonbroer ging klacht indienen bij de politie. De politie kon echter niets voor u doen omdat N.(...) connecties had met politici. Sindsdien kreeg u dreig telefoons van onbekende nummers maar u herkende de stem van N.(...). Nadien wist u tweemaal aan een beschieting te ontkomen. U verdenkt N.(...).

In uw regio werden veel jongens ontvoerd voor seksueel misbruik. Uw zoon (...) kon in 2018 ontsnappen aan een ontvoering. De daders konden niet geïdentificeerd worden.

Op 27 april 2021 bent u samen met uw echtgenote en twee zonen (...) en (...)Pakistan ontvlucht. Jullie zijn via onder meer Turkije en Griekenland naar België gereisd, waar jullie op 30 juli 2021 om internationale bescherming hebben verzocht. Bij een terugkeer naar Pakistan vreest u gedood te worden door N.(...).

Ter staving van uw verzoek legt u originele medische stukken neer van u en uw familieleden. Voorts legt u foto's neer van de bepaalde identiteitsstukken van u en uw familie. Na het persoonlijk onderhoud voegde u nog foto's toe van twee extra stukken zijnde een ontslagbrief uit het ziekenhuis Azam Hospital en een brief met stempel van de politie van Sialkot dd. 20.09.2016.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. U legt medische stukken neer om aan te tonen dat u lijdt aan diabetes en dat u problemen heeft met uw rug en voeten, doch blijkt hieruit niet dat de aangehaalde nood van die aard is dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn. Bovendien dient vastgesteld dat het persoonlijk onderhoud probleemloos is verlopen en dat u in staat was de gestelde vragen te beantwoorden. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

U kan niet erkend worden als vluchteling op basis van onderstaande redenen:

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid ondermijnd omdat u een essentieel document als uw paspoort achterhoudt. Daarbij merkt het CGVS op dat (1) het niet geloofwaardig is dat uw echtgenote niet meer zou weten wanneer jullie paspoorten werden overhandigd aan de smokkelaar terwijl u expliciet aangeeft dat uw vrouw aanwezig was op dat ogenblik en (2) het niet geloofwaardig is dat jullie de paspoorten niet teruggevraagd hebben terwijl dat wel de afspraak was met de smokkelaar om die terug te geven. Dit doet dan ook vermoeden dat jullie wel degelijk nog in het bezit zijn van jullie paspoorten maar deze wensen achter te houden voor de Belgische asielinstanties, dit om de hierin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop jullie Pakistan hebben verlaten of een eventueel langdurig verblijf in een derde land te verhullen. In elk geval legt u geen originele identiteitsstukken neer, noch van uzelf, noch van uw familieleden.

Voorts dient vastgesteld dat er aan de door u vooropgestelde problemen met N.(...) geen geloof kan worden gehecht omwille van onderstaande redenen:

- U legt geen enkel stuk neer dat kan aantonen dat u deze gronden bezit en dat u deze gronden verpachte aan N.(...) (CGVS, p. 13).

- U en uw echtgenote leggen over uw ontvoering in 2016 tegenstrijdige verklaringen af: u stelt dat N.(...) zijn telefoon aan u had gegeven om uw familie te contacteren en dat u toen uw vrouw hebt gebeld om haar te informeren dat u zou vrijkomen als de familie 5 miljoen roepie losgeld zou betalen (CGVS, p. 10), terwijl uw vrouw zich niet meer herinnert welk lid van haar familie de telefoon heeft opgenomen en wie de persoon was die aan de andere kant van de lijn het gesprek voerde. Dat zij hierover in het ongewisse blijft, kan niet overtuigen, temeer zij volgens uw verklaringen klaarblijkelijk zelf de persoon was die toen aan de telefoon met u heeft gepraat, en dit nadat u al enige tijd vermist was. Bovendien werd er tijdens dit telefoongesprek afgesproken dat u zou vrijkomen middels de betaling van losgeld en bijgevolg kan er logischerwijze van worden uitgegaan dat zij zich dit cruciale moment nog zou herinneren (CGVS echtgenote, pp. 6-7).

- U verklaart dat uw schoonbroer op 22 september 2016 naar de politie is gegaan en dat de politie op 22 september 2016 een rapport heeft opgesteld (CGVS, pp. 5 & 11). U bezorgt na het gehoor een foto van een politierapport waarop duidelijk de datum 20.09.2016 staat. Dat dit document zou zijn opgemaakt nog voordat uw schoonbroer naar de politie is gegaan, is niet aannemelijk en zet uw geloofwaardigheid verder op de helling.

- Mocht u daadwerkelijk voor uw leven vrezen omdat u in 2016 was ontvoerd, dan kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u daarna een veiligere haven zou hebben gezocht. U bent echter nog tot april

2021 in uw dorp Ada Nagor in Sialkot blijven wonen en dit is een houding die niet te rijmen valt met een vrees, zeker temeer N.(...) u wist wonen.

- De verklaringen van u en uw echtgenote over de beschietingen van uzelf zijn tegenstrijdig. Zo verklaart u dat de eerste beschieting op 10 januari 2018 in Daska stad was en dat u bij de tweede beschieting op 28 november 2020 onderweg was naar het hooggerechtshof van Lahore om er een advocaat te ontmoeten die een vriend was van uw vader (CGVS, pp. 11-12), terwijl uw echtgenote verklaart dat u bij de beschieting in 2018 terugkwam van Lahore nadat u daar was opgenomen in het ziekenhuis. De tweede beschieting in 2020 situeert zij dan weer in Daska, maar zij is hier niet zeker van (CGVS echtgenote, p. 8).

Verder zijn uw verklaringen over de poging tot ontvoering van uw zoon (...) niet geloofwaardig gezien de verschillende verklaringen tussen u en uw vrouw. U kadert deze ontvoeringspoging in een algemene problematiek in uw regio waarbij jongens werden ontvoerd voor seksueel misbruik terwijl uw vrouw dan weer vooropstelt dat N.(...) hierachter zit, hetgeen overigens ook een blote bewering is (CGVS, pp. 4-5 & CGVS echtgenote, pp. 9-10). Medische stukken over verwondingen aan de voet die uw zoon zou hebben opgelopen bij de ontvoering wijzigen niets aan deze vaststelling daar deze stukken op geen enkele wijze uitsluitel kunnen geven over de oorzaak van de verwondingen.

U reisde minstens door Griekenland alvorens toe te komen in België. Daarbij liet u na om daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Aldus geeft u geen blijk van een dringende nood te hebben aan internationale bescherming.

De door u neergelegde stukken die hierboven nog niet zijn vermeld kunnen het geheel van bovenstaande vaststellingen niet ombuigen:

De **medische documenten** kunnen hoogstens aantonen dat jullie bepaalde medische problemen hebben, maar zijn echter niet van die aard om aan te tonen wat de oorzaak is van deze problemen.

Wat betreft de twee **foto's waarvan u zegt dat N.(...) erop afgebeeld staat**, dient opgemerkt dat aan dergelijke documenten enkel bewijswaarde kan worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig en aannemelijk relaas, wat hier niet het geval is (zie hierboven). Bovendien kan u niet aantonen dat de afgebeelde persoon op de foto's daadwerkelijk N.(...) is.

De stukken over uw werk, studies en identiteit van u en familie doen geen afbreuk aan deze beslissing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is

eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Tot slot dient nog opgemerkt dat het CGVS ook in hoofde van uw echtgenote (...) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (verzoekster) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bezit de Pakistaanse nationaliteit en u bent van Jatt origine. U bent geboren op (...)1983 in Sialkot, gelegen in Punjab. In 1999 bent u getrouwd met (...). Vijf van uw zes kinderen zijn in Pakistan geboren: (...), (...), (...), (...) en (...). Uw dochter (...) is in België geboren.

Uw echtgenoot heeft landbouwgronden in de provincie Sindh die hij verpachtte aan N(...). Omdat N(...) al drie jaar de pacht niet had betaald, besloot hij om zich in 2016 naar Sindh te begeven om hem hierover aan te spreken. N(...) was het niet met uw echtgenoot eens en zei dat de gronden aan hem toebehoorden. Hij besloot uw echtgenoot te ontvoeren. Uw echtgenoot kwam vrij door betaling van losgeld en uw broer ging klacht indienen bij de politie. De politie kon echter niets voor hem doen omdat N(...) connecties had met politici. Sindsdien kreeg uw echtgenoot dreig telefoons van onbekende nummers maar hij herkende de stem van N(...). Nadien wist hij tweemaal aan een beschieting te ontkomen. Hij verdenkt N(...).

Uw zoon (...) kon in 2018 ontsnappen aan een ontvoering. De ouders konden niet geïdentificeerd worden.

Op 27 april 2021 bent u samen met uw echtgenoot en twee zonen (...) en (...) Pakistan ontvlucht. Jullie zijn via onder meer Turkije en Griekenland naar België gereisd, waar jullie op 30 juli 2021 om internationale bescherming hebben verzocht. U wilt niet terugkeren naar Pakistan vanwege de problemen van uw echtgenoot die vreest gedood te worden door N(...).

Ter staving van uw verzoek legt u originele medische stukken neer van u en uw familieleden. Voorts legt u foto's neer van de bepaalde identiteitsstukken van u en uw familie. Na het persoonlijk onderhoud voegde u nog foto's toe van twee extra stukken zijnde een ontslagbrief uit het ziekenhuis Azam Hospital en een brief met stempel van de politie van Sialkot dd. 20.09.2016.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. U legt medische stukken neer om aan te tonen dat u lijdt aan diabetes, doch blijkt hieruit niet dat de aangehaalde nood van die aard is dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn. Bovendien dient vastgesteld dat het persoonlijk onderhoud probleemloos is verlopen en dat u in staat was de gestelde vragen te beantwoorden. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt dat u zich beroept op dezelfde motieven als uw echtgenoot (...). Jullie zijn samen Pakistan ontvlucht vanwege de problemen die hij had met N(...) (CGVS, p. 6). Aangezien uw echtgenoot deze problemen niet aannemelijk heeft gemaakt en u uw verzoek volledig baseert op dezelfde motieven, kan in uw hoofde hetzelfde worden besloten. Het CGVS verwijst hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenoot:

U kan niet erkend worden als vluchteling op basis van onderstaande redenen:

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid ondermijnd omdat u een essentieel document als uw paspoort achterhoudt. Daarbij merkt het CGVS op dat (1) het niet geloofwaardig is dat uw echtgenote niet meer zou weten wanneer jullie paspoorten werden overhandigd aan de smokkelaar terwijl u expliciet aangeeft dat uw vrouw aanwezig was op dat ogenblik en (2) het niet geloofwaardig is dat jullie de paspoorten niet teruggevraagd hebben terwijl dat wel de afspraak was met de smokkelaar om die terug te geven. Dit doet dan ook vermoeden dat jullie wel degelijk nog in het bezit zijn van jullie paspoorten maar deze wensen achter te houden voor de Belgische asielinstanties, dit om de hierin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop jullie Pakistan hebben verlaten of een eventueel langdurig verblijf in een derde land te verhullen. In elk geval legt u geen originele identiteitsstukken neer, noch van uzelf, noch van uw familieleden.

Voorts dient vastgesteld dat er aan de door u vooropgestelde problemen met N(...) geen geloof kan worden gehecht omwille van onderstaande redenen:

- U legt geen enkel stuk neer dat kan aantonen dat u deze gronden bezit en dat u deze gronden verpachtte aan N(...) (CGVS, p. 13).

- U en uw echtgenote leggen over uw ontvoering in 2016 tegenstrijdige verklaringen af: u stelt dat N(...) zijn telefoon aan u had gegeven om uw familie te contacteren en dat u toen uw vrouw hebt gebeld om haar te informeren dat u zou vrijkomen als de familie 5 miljoen roepie losgeld zou betalen (CGVS, p. 10), terwijl uw vrouw zich niet meer herinnert welk lid van haar familie de telefoon heeft opgenomen en wie de persoon was die aan de andere kant van de lijn het gesprek voerde. Dat zij hierover in het ongewisse blijft, kan niet overtuigen, temeer zij volgens uw verklaringen klaarblijkelijk zelf de persoon was die toen aan de telefoon

met u heeft gepraat, en dit nadat u al enige tijd vermist was. Bovendien werd er tijdens dit telefoongesprek afgesproken dat u zou vrijkomen middels de betaling van losgeld en bijgevolg kan er logischerwijze van worden uitgegaan dat zij zich dit cruciale moment nog zou herinneren (CGVS echtgenote, pp. 6-7).

- U verklaart dat uw schoonbroer op 22 september 2016 naar de politie is gegaan en dat de politie op 22 september 2016 een rapport heeft opgesteld (CGVS, pp. 5 & 11). U bezorgt na het gehoor een foto van een politierapport waarop duidelijk de datum 20.09.2016 staat. Dat dit document zou zijn opgemaakt nog voordat uw schoonbroer naar de politie is gegaan, is niet aannemelijk en zet uw geloofwaardigheid verder op de helling.

- Mocht u daadwerkelijk voor uw leven vrezen omdat u in 2016 was ontvoerd, dan kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u daarna een veiligere haven zou hebben gezocht. U bent echter nog tot april 2021 in uw dorp Ada Nagor in Sialkot blijven wonen en dit is een houding die niet te rijmen valt met een vrees, zeker temeer N(...) u wist wonen.

- De verklaringen van u en uw echtgenote over de beschietingen van uzelf zijn tegenstrijdig. Zo verklaart u dat de eerste beschieting op 10 januari 2018 in Daska stad was en dat u bij de tweede beschieting op 28 november 2020 onderweg was naar het hooggerechtshof van Lahore om er een advocaat te ontmoeten die een vriend was van uw vader (CGVS, pp. 11-12), terwijl uw echtgenote verklaart dat u bij de beschieting in 2018 terugkwam van Lahore nadat u daar was opgenomen in het ziekenhuis. De tweede beschieting in 2020 situeert zij dan weer in Daska, maar zij is hier niet zeker van (CGVS echtgenote, p. 8).

Verder zijn uw verklaringen over de poging tot ontvoering van uw zoon (...) niet geloofwaardig gezien de verschillende verklaringen tussen u en uw vrouw. U kadert deze ontvoeringspoging in een algemene problematiek in uw regio waarbij jongens werden ontvoerd voor seksueel misbruik terwijl uw vrouw dan weer vooropstelt dat N(...) hierachter zit, hetgeen overigens ook een blote bewering is (CGVS, pp. 4-5 & CGVS echtgenote, pp. 9-10). Medische stukken over verwondingen aan de voet die uw zoon zou hebben opgelopen bij de ontvoering wijzen niets aan deze vaststelling daar deze stukken op geen enkele wijze uitsluitend kunnen geven over de oorzaak van de verwondingen.

U reisde minstens door Griekenland alvorens toe te komen in België. Daarbij liet u na om daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Aldus geeft u geen blijk van een dringende nood te hebben aan internationale bescherming.

De door u neergelegde stukken die hierboven nog niet zijn vermeld kunnen het geheel van bovenstaande vaststellingen niet ombuigen:

De **medische documenten** kunnen hoogstens aantonen dat jullie bepaalde medische problemen hebben, maar zijn echter niet van die aard om aan te tonen wat de oorzaak is van deze problemen.

Wat betreft de twee **foto's waarvan u zegt dat N(...) erop afgebeeld staat**, dient opgemerkt dat aan dergelijke documenten enkel bewijswaarde kan worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig en aannemelijk relaas, wat hier niet het geval is (zie hierboven). Bovendien kan u niet aantonen dat de afgebeelde persoon op de foto's daadwerkelijk N(...) is.

De **stukken over uw werk, studies en identiteit** van u en familie doen geen afbreuk aan deze beslissing.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans

vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Tot slot dient nog opgemerkt dat het CGVS ook in hoofde van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag).

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekers evenmin als vluchtelingen erkennen of hen de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“U kan niet erkend worden als vluchteling op basis van onderstaande redenen:

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid ondermijnd omdat u een essentieel document als uw paspoort achterhoudt. Daarbij merkt het CGVS op dat (1) het niet geloofwaardig is dat uw echtgenote niet meer zou weten wanneer jullie paspoorten werden overhandigd aan de smokkelaar terwijl u expliciet aangeeft dat uw vrouw aanwezig was op dat ogenblik en (2) het niet geloofwaardig is dat jullie de paspoorten niet teruggevraagd hebben terwijl dat wel de afspraak was met de smokkelaar om die terug te geven. Dit doet dan ook vermoeden dat jullie wel degelijk nog in het bezit zijn van jullie paspoorten maar deze wensen achter te houden voor de Belgische asielinstanties, dit om de hierin vervatte informatie over het moment en de wijze waarop jullie Pakistan hebben verlaten of een eventueel langdurig verblijf in een derde land te verhuilen. In elk geval legt u geen originele identiteitsstukken neer, noch van uzelf, noch van uw familieleden.

Voorts dient vastgesteld dat er aan de door u vooropgestelde problemen met N(...) geen geloof kan worden gehecht omwille van onderstaande redenen:

- U legt geen enkel stuk neer dat kan aantonen dat u deze gronden bezit en dat u deze gronden verpachte aan N(...) (CGVS, p. 13).

- U en uw echtgenote leggen over uw ontvoering in 2016 tegenstrijdige verklaringen af: u stelt dat N(...) zijn telefoon aan u had gegeven om uw familie te contacteren en dat u toen uw vrouw hebt gebeld om haar te informeren dat u zou vrijkomen als de familie 5 miljoen roepie losgeld zou betalen (CGVS, p. 10), terwijl uw vrouw zich niet meer herinnert welk lid van haar familie de telefoon heeft opgenomen en wie de persoon was die aan de andere kant van de lijn het gesprek voerde. Dat zij hierover in het ongewisse blijft, kan niet overtuigen, temeer zij volgens uw verklaringen klaarblijkelijk zelf de persoon was die toen aan de telefoon met u heeft gepraat, en dit nadat u al enige tijd vermist was. Bovendien werd er tijdens dit telefoongesprek afgesproken dat u zou vrijkomen middels de betaling van losgeld en bijgevolg kan er logischerwijze van worden uitgegaan dat zij zich dit cruciale moment nog zou herinneren (CGVS echtgenote, pp. 6-7).

- U verklaart dat uw schoonbroer op 22 september 2016 naar de politie is gegaan en dat de politie op 22 september 2016 een rapport heeft opgesteld (CGVS, pp. 5 & 11). U bezorgt na het gehoor een foto van een politierapport waarop duidelijk de datum 20.09.2016 staat. Dat dit document zou zijn opgemaakt nog voordat

uw schoonbroer naar de politie is gegaan, is niet aannemelijk en zet uw geloofwaardigheid verder op de helling.

- *Mocht u daadwerkelijk voor uw leven vrezen omdat u in 2016 was ontvoerd, dan kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u daarna een veiligere haven zou hebben gezocht. U bent echter nog tot april 2021 in uw dorp Ada Nagor in Sialkot blijven wonen en dit is een houding die niet te rijmen valt met een vrees, zeker temeer N.(...) u wist wonen.*

- *De verklaringen van u en uw echtgenote over de beschietingen van uzelf zijn tegenstrijdig. Zo verklaart u dat de eerste beschieting op 10 januari 2018 in Daska stad was en dat u bij de tweede beschieting op 28 november 2020 onderweg was naar het hooggerechtshof van Lahore om er een advocaat te ontmoeten die een vriend was van uw vader (CGVS, pp. 11-12), terwijl uw echtgenote verklaart dat u bij de beschieting in 2018 terugkwam van Lahore nadat u daar was opgenomen in het ziekenhuis. De tweede beschieting in 2020 situeert zij dan weer in Daska, maar zij is hier niet zeker van (CGVS echtgenote, p. 8).*

Verder zijn uw verklaringen over de poging tot ontvoering van uw zoon (...) niet geloofwaardig gezien de verschillende verklaringen tussen u en uw vrouw. *U kadert deze ontvoeringspoging in een algemene problematiek in uw regio waarbij jongens werden ontvoerd voor seksueel misbruik terwijl uw vrouw dan weer vooropstelt dat N.(...) hierachter zit, hetgeen overigens ook een blote bewering is (CGVS, pp. 4-5 & CGVS echtgenote, pp. 9-10). Medische stukken over verwondingen aan de voet die uw zoon zou hebben opgelopen bij de ontvoering wijzigen niets aan deze vaststelling daar deze stukken op geen enkele wijze uitsluitel kunnen geven over de oorzaak van de verwondingen.*

U reisde minstens door Griekenland alvorens toe te komen in België. Daarbij liet u na om daar een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Aldus geeft u geen blijk van een dringende nood te hebben aan internationale bescherming.

De door u neergelegde stukken die hierboven nog niet zijn vermeld kunnen het geheel van bovenstaande vaststellingen niet ombuigen:

De medische documenten kunnen hoogstens aantonen dat jullie bepaalde medische problemen hebben, maar zijn echter niet van die aard om aan te tonen wat de oorzaak is van deze problemen.

Wat betreft de twee foto's waarvan u zegt dat N.(...) erop afgebeeld staat, dient opgemerkt dat aan dergelijke documenten enkel bewijswaarde kan worden toegekend indien zij kaderen in een geloofwaardig en aannemelijk relaas, wat hier niet het geval is (zie hierboven). Bovendien kan u niet aantonen dat de afgebeelde persoon op de foto's daadwerkelijk N.(...) is.

De stukken over uw werk, studies en identiteit van u en familie doen geen afbreuk aan deze beslissing."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging ondernemen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas en de redenen waarom zij aanvoeren een gegronde vrees voor vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissingen, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoekers niet aantonen dat de motivering in de bestreden beslissingen onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoekers komen in wezen immers niet verder dan het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van hun vluchtmotieven en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij dan ook niet vermogen voormelde motieven van de bestreden beslissingen te ontcrachten.

Het algemene en vage verweer in het verzoekschrift dat foutieve kringredeneringen van de commissaris-generaal geen afdoende reden zijn om verzoekers verklaringen als ongeloofwaardig te beschouwen, is niet van die aard om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen, temeer gezien verzoekers hun verweer niet verder uitwerken. De Raad wijst erop dat het aan verzoekers is om de motieven van de bestreden beslissingen aan de hand van concrete argumenten te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Het louter volharden in de waarachtigheid van hun verklaringen en op algemene wijze bekritisseren van de vaststellingen van de commissaris-generaal volstaat hiertoe niet.

Waar zij aanvoeren dat zij bij het vluchten van hun thuisland hun paspoorten hebben afgegeven en niet kan begrepen worden wat hieraan vreemd is, alsook dat de hele familie in shock was om te moeten vluchten, gaan zij volstrekt voorbij aan de pertinente en concrete vaststellingen met betrekking tot hun paspoorten. Deze vaststellingen zijn pertinent en correct en worden door de Raad gehandhaafd.

Het betoog dat zij via verschillende kanalen hebben getracht om documenten te bekomen, maar dit niet gelukt is, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zij geen stuk neerleggen dat kan aantonen dat verzoeker deze gronden bezit en dat hij deze gronden verpachtte aan N. Door verzoekers wordt ook niet toegelicht op welke wijze zij informatie trachten te hebben bekomen en op welke moeilijkheden zij dan zouden zijn gestuit.

Waar zij ter verklaring van de vastgestelde tegenstrijdigheden over verzoekers ontvoering louter aanvoeren dat de familie soms andere interpretaties kan hebben van een feit die niet kunnen worden samengevat als onjuist, plaatsen zij de vastgestelde tegenstrijdigheden niet in een ander daglicht. Deze zijn pertinent en terecht en worden dan ook geenszins door verzoekers verschoond of weerlegd.

Verzoekers kunnen gelet op wat voorafgaat en gelet op het geheel van de motieven van de bestreden beslissingen dan ook niet aanvoeren dat er in de bestreden beslissingen ten onrechte werd geargumenteed dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas.

Uit de bestreden beslissingen blijkt, in weerwil tot wat verzoekers voorhouden, afdoende dat verzoekers verklaringen werden beoordeeld en er wel degelijk een onderzoek is gebeurd naar de nood aan internationale bescherming.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus worden weerlegd, blijven deze pertinente vaststellingen en overwegingen onverminderd overeind en worden deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

In de bestreden beslissingen wordt op dit punt als volgt geoordeeld:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans

vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.."

Verzoekers werpen in het verzoekschrift ook geen ander licht op deze vaststellingen. Er worden geen elementen bijgebracht waaruit kan blijken dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate

hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoekers geen persoonlijke omstandigheden aantonen die in hun hoofde het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Gelet op het voormelde tonen verzoekers niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. In hoofde van verzoekers kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

2.6. Verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers geven verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF